

משה ואשתו יפה
בשביל עוד כמה לירות - אין לו זמן לאשה ולילדים

הוא נשמע כאחד שלא עושה עניין גדול מעצמו. לא רוצה להיות גדול מדי. כשהייתי קטן, היה על-א-כיפאק, נחמד, לא הפריעו לי ואני לא הפרעתי לאף אחד. אבל אחריכך נסחפים, אי אפשר להשתלט על מה שקורה עם ההצלחה. גם מתרגלים, ובאיזשהו מן קום אני אוהב את זה.

שוטרים הגיעו לביתו. אמרו שדואר גים לשלומו. המיטרה התמקרה, בינתיים, בסיכסוך כספי שיש לחיים ולשותפו עם הבעלים הקודמים של המועדון, אב ושני בניו מאורי-הודה. השלושה דורשים תוספת של 2000 דולר עבור המועדון. הם נעצרו. אולם הכחישו כל קשר לפיצוץ הרימון. והמטיבה, כך התברר לקראת השעה שבע בערב, תקיים ככל זאת, אבל עם הגבלה של זמן: חצות צריך לסגור וללכת הביתה. השוטרים יתלו אל חיים גם לשם. הוא שמח על כך, אמר שככה הוא מרגיש יותר בטוח.

לו, ונשים, לא רק נערות, נמשכות אליו. הוא מתבייש לדבר על זה. לא נעים לו. ראובני מספק מידע במקומו: "קשה לתאר במילים מה קורה כשהוא עולה על הבימה. נשים, גם בנות שלוש-פלוס, אוכלות אותו בעיניים. הן מבטאות את ריגשותיהן, אומרות שהן אוהבות אותו, אפילו כשהבעל לידן, אחרי ההופעה הן באות אליו. נשים שהוא לא מכיר מתקשרות אליו."

"אני חברותי, רגשני, ריגשי," אמר חיים, "מתנהג יפה לנשים, אבל לא מחזיר אותן. אשתי יודעת שאני בחור טוב. היא רואה שנשים קופצות עליי, מנשקות אותי, ואני לא מחזיר, רק עומד בשקט, נכנע..."

הוא מעיר על עצמו שהוא מאוד פגיע: "בטיק אפשר לפגוע בי. בהתחלה הופעה אני לא רואה את הקהל, מסתכל, ככה, בין הנשים. רק שהכל הולך טוב, אחרי שלושה שירים, רק אז אני יכול לחייך, להסתכל לנשים בעיניים."

נעמי רון

משה והזמרת מירב
"כל הנשים משתגעות אחרינו"

ראובני עבר את הטרומה של פיצוץ-רימון במכוניתו, סובארו 80, לפני שנה וחצי. כוקר אחד הוא נכנס עם בתו למכונית, נסע רוורס, ורימון התפוצץ. השניים לא נפגעו, רק הכנף השמאלית התרסקה והיתה תקלה בצירי המכונית.

"אצלי זה היה ממולכר, כדי לחסל אותי," סיפר ראובני. "הסכירו לי שבגלל הרוורס הרימון לא לקח טוב, כמו שהחבלנים אומרים בסלנג שלהם, וניצלנו בנס. אצל חיים זה היה רימון הבלה, כי השליכו אותו בזמן שהוא שר כמועדון. זה הדבר הכי-שפל והכי נבוה שאפשר לעשות."

"מי? אני לא יודע. מקנאים בחיים ככל מקום. שמעתי שאומרים לו: אתה עושה פוזות, או, תן עוד שיר, מה זה? נהיית יותר מדי גדול! יש כל מיני משוגעים. אולי משהו שלא הסתדרנו איתו במחיר, או משהו שבא למועדון, ומשהו לא מצאחן בעיניו."

"אבל מה, צריך לחיות. אני יוצא בקרוב עם חיים להופעות בלבנון. גם שם יש מכוניות-תופת."

"מי ניסה לפוצץ אותי - אני לא יודע עד היום. יש כל מיני אפשרויות. שונאים ואויבים אין לי, אבל אנשים שמקנאים יש, כמו לכל אדם מצליח במדינה הזאת. כנראה שצריך להיות אמרגן כושל וזמר כושל, כדי שאפשר יהיה לחיות בשקט. אנשים ברחוב מנסים לעודד, צועקים לי - 'שאלוהים יהרוג אותם!' אני לא מוציא מגדר אפשרות שמי ששם לי את הרימון שם גם לחיים. אין לדעת. זה מייסר את שנינו רק לחשוב על זה."

ראובני התנגד לעיסקי-המועדון

אוהבים לשיר. אח אחד עובר בכית' דפוס ושתי האחיות עקרות-בית. חיים חשב שהוא יהיה זמר כבר בגיל 5. הוא אוהב, כילד, לחקות זמרים מפורסמים: יהורם גאון, יגאל בשן, ששי קשת, כועז שרעבי. המצב בכית' היה טוב, שום דבר לא חסר לו.

כצבא הוא היה "חייל פשוט, טוראי. מה לעשות, לא היה קידום. ג'ובניק בכל מיני תפקידים." במסיבות של החברה תמיד היה שר. לא העלה על דעתו לבקש להיות בלהקה צבאית. הוא אומר שהיה ביישן, לא העז, כי היה בטוח שלא יתקבל.

אחרי השיחור עבר בכית' דפוס בתל-אביב ובערכים היה מופיע בחל' טורות כמועדונים קטנים ובשמחות. היה לו קהל אוהדים גדול כבר אז, אבל רק אחרי ההצלחה הגדולה של אהבת חיי, קיבלתי לגיטימציה" כמו שהוא אומר. אשר ראובני, שאהב את החומר המוקלט שחיים משה הביא לו, הקליט לו קאסטה, שנמכרה בכמויות אדירות. כמה? אף אחד לא יודע. אפשר לדעת כמה טיפות יורדות בגשם? כל המדינה קנתה" טוען ראובני, "נמכרו המון קאסטות פיראטיות."

השניים חתמו על חוזה ביניהם. מישרו של ראובני מבוסס על חיים משה בלבד (95 אחוז, הוא אומר) והשאר - על זמרת צעירה, דינה עוז.

הרימון לא לקח טוב

ראובני, 35, עיתונאי-פורטר לש' עבר וגם כיום, במישרה חלקית.

משה וילדיו אסי וגדי
"מי פוחד מרימונים? אני מפחד על הילד!"

הוא גם מנהלו האישי של חיים, משקיע באמן שלו את המכסיו ומעורב חזק מאוד בכל הקשור לחייו הפרטיים. שיטת-עבודתו עם הזמרים שלו - לעשות כל דבר למענם, 24 שעות ביממה. העיקר שהאמן שלי יהיה בריא, עם ראש שקט, ושהכל ידפוק טיפ-טופ. אני צמוד אליו כמעט בכל הופעה. הנוסחה הזאת כבר הוכיחה את עצמה, כשעברתי עם שימי ועם זוהר. אמן שלי הוא כמו מישפחה שלי. אני יוצר איתם כימיה טובה."

של הזמר שלו: "בשביל מה לו זה, כשביל עוד כמה לירות? אין לו רגע מנוחה, אין לו זמן לאשה, לילדים, לדבר איתי. אני לא רגיל לחיים משה כזה. איך אפשר להגיע למועדון כשתיים בלילה באפיסת-כוחות, ולתת הופעה? זה גומר אותו. הוא לא בנוי לזה. הוא צריך להיות משוחרר, חופשי, רילקס."

"הוא חשב שלהיות בעל מועדון זה לבוא, לתת הופעה ולצלצל בצהריים לשאול כמה יש בקופה. הוא לא צריך

לא מחזיר נשיקות לנשים

את עובדה ידועה: אלייזמר הופכים להיות אליי-הנערות. זה קרה לשימי, לזוהר וכמוכנ גם לחיים. הוא יפה-התואר יותר מהשניים שקדמו-